

diz & Rta

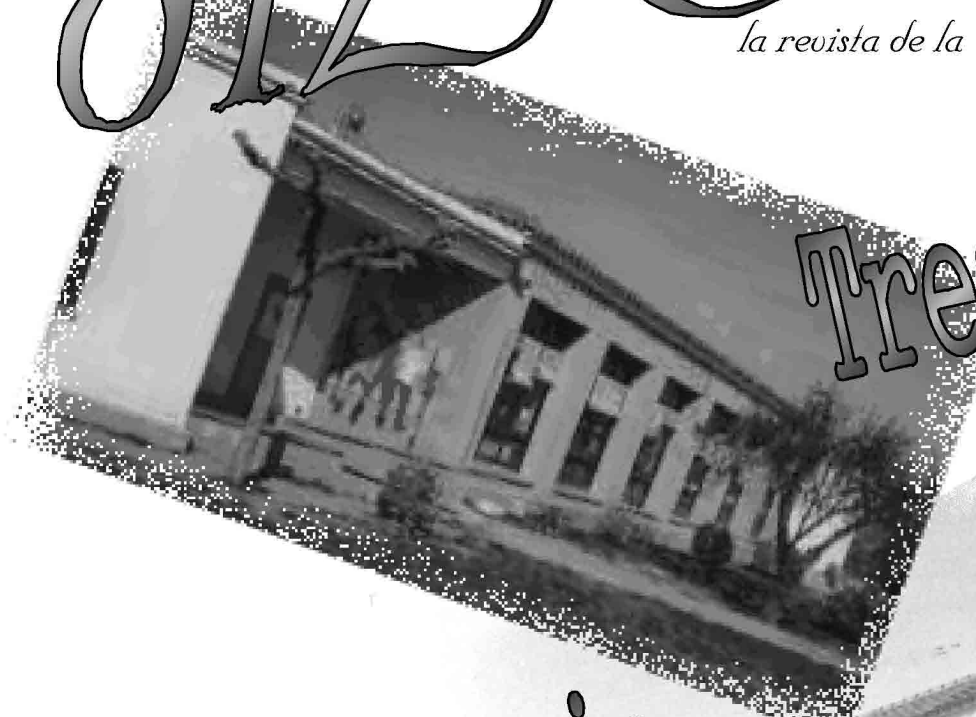
la revista de la ZER CANIGONENCA

Nº 2 Juny de 2005

Tres escoles

amb història

i
futur

ÍNDEX

EDITORIAL	p. 3
LA CASTANYADA	p. 4
SORTIDA D'ED. INFANTIL A FIGUERES	p. 6
TROBADA DE NADAL	p. 9
SORTIDA AL TEATRE I A NAVATA	p. 12
CARNESTOLTES	p. 14
ARTICLES A.M.P.As	p. 17
ARTICLES AJUNTAMENTS	p. 21
SORTIDA A L'ALBERA I AL PAPALLONARI	p. 24
TROBADA DE ZER D'EDUCACIÓ VIÀRIA	p. 26
RUTA ALBANYÀ – LLIURONA – EL MONT	p. 28
HISTÒRIES DE LES ESCOLES DE LA ZER	p. 33
WEB DE LA ZER	p. 38
ENTRETENIMENTS	p. 39

EDITORIAL

Salutacions a tots els lectors!

Ara fa un any, en aquesta editorial ens proposàvem que la revista no fos flor d'un estiu, sinó que tingués continuïtat. I bé, heus aquí que ja teniu aquest segon número a les mans. Fa goig de veure com la "DIZERTA" és fruit de la col·laboració de totes tres escoles de la ZER, amb implicació de no només els alumnes i mestres, sinó també dels altres membres de la comunitat educativa (AMPES i Ajuntaments).

Vivim moments de transformació a les escoles, no tan sols en maneres de fer i metodologia (que també), sinó a nivell d'equipaments i infraestructura. Aquest ha estat el motiu que ens ha mogut a aprofundir en aquesta "DIZERTA" sobre el passat, present i futur de les nostres escoles. No cal dir que, a més, hi trobarem tot un reguitzell d'activitats que han viscut els nostres alumnes a nivell de ZER: trobades, sortides... Al capdavant, és aquest treball educatiu el que dóna sentit a tenir uns bons equipaments escolars en els nostres pobles.

Gaudiu, doncs, un any més de la revista i, si no hi ha res de nou, fins al curs proper!

L'Equip Redactor

FESTA DE LA CASTANYADA 2004

A cada escola, el divendres **29 d'octubre de 2004**, es va celebrar la Festa de la Castanyada.

A Borrassà:

El matí feien panellets.

A la tarda varen fer Jocs:

Jocs Tradicionals, 1,2,3, pica paret, joc de les passes, Marisa-marisa, terra-mar-aire, Peps-Pepets,... / Obrir un paquet de xocolata amb guants / menjar Filipinos amb els ulls tancats / omplir una ampolla amb xeringues i passant per un circuit i, per últim, un Joc col·lectiu: el Fantasma.

Menjada de castanyes i panellets.

A Ordís:

El matí feien panellets de pinyons, ametlles i coco.

A la tarda: torrar castanyes / cantar i ballar cançons referents a la diada

Menjada de castanyes i panellets.

Detall de la diada: medalla en forma de castanya i/o castanyera per penjar al coll.

A Lladó:

Primer varen fer un **Taller de Maquillatge**:

ens vàrem pintar dues castanyes a les galtes. Que divertit!

Després vàrem elaborar una **Bossa amb paper de diari**

per posar les castanyes calentes i acabades de torrar.

Vàrem rebre la **Visita de les Castanyeres**. Passaren per les classes a recollir les castanyes que més tard torrarien. Les castanyeres portaven un mocador al cap; unes faldilles molt amples i un davantal. Anaven ben pintades de la cara. Feien un cul i uns pits molt grossos. Quin riure !!!!.

Abans de començar un Joc col·lectiu, calia encertar **Endevinalles de fruits de tardor**.

Mentre tots els nens, nenes i mestres feien endevinalles i jocs; els pares i les mares castanyeres **Torraven castanyes** al pati de l'escola.

Jocs:

Estirada de Corda: Tots els nens i les nenes de l'escola feien dos grups i cada grup s'agafava a un extrem de la corda. Es tractava d'estirar la corda molt fort fins que un dels extrems passava d'un senyal marcat; en aquest cas, de les rodes que hi havien al terra del pati. Al final, els mestres, les castanyeres i els pares es van afegir a l'estirada de corda.

Castanyes Calentes: Les castanyes calentes eren uns globus molt grossos. Eren tan calentes que no es podien agafar amb les mans ni podien caure a terra. El vent ens va molestar una mica a l'hora de fer aquest joc.

Arrencar castanyes: Tots els nens i les nenes de l'escola fent una gran filera, asseguts a terra i agafats ben fort per la cintura eren castanyes.

Dues mestres anaven arrencant castanyes però les grans costaven d'arrencar.

Les senyores castanyeres deien que les castanyes grosses encara eren verdes.

Després dels jocs **menjàvem castanyes**. Eren calentones i ben torrades. Boníssimes!!!!.

Per acabar la diada, tots junts, vàrem fer una rotllana molt gran i vàrem cantar i ballar la cançó del **Ball de la Castanyera**. Va ser un dia molt alegre i divertit!!!!.

----- Classe de la MORERA – P-5 i Primer de Cicle Inicial de Lladó -----
 Marc / Martí / Manel / Mireia / Nil / Marta / Guillem / Anna / Maria

SORTIDA a FIGUERES d'EDUCACIÓ INFANTIL:

El dia 23 de novembre els nens i nenes d'educació infantil de la ZER vam anar a Figueres.

Al matí vam passejar pels mercats i vam comprar fruites per fer una macedònia.

A la tarda vam visitar la biblioteca.

FEM MACEDÒNIA AMB LES FRUITES QUE HEM COMPRAT AL MERCAT

 POMA

 PLATAN

 PERA

 RAIM

 TAROMÀ

 KIWI

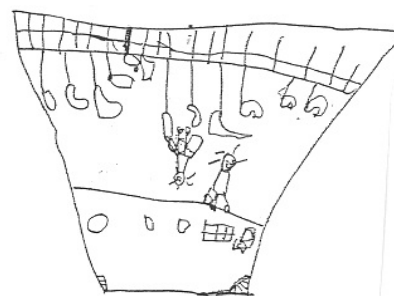
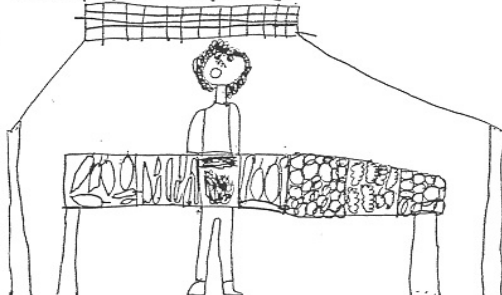
PARADA D'ASTANYES

PARADA D'EF RUTES

PARADA DE VERDURES

PARADA D'EMBOTITS

PARADA DE CARBASSES

PARADA DE FLORS

PARADA DE CARAMELS

PARADA DE PEIX

EL MERCAT DE FLORES

CEIP BORRASSÀ: Ed. Inf.- Arnau A., Marçal, Laia, Pau, Aarju, Joan, Thien, Carles i Arnau S.

TROBADA de NADAL:

El dia 21 de desembre, a Borrassà, vam celebrar la primera de les trobades de ZER previstes per a aquest curs. Al matí, un cop vam haver esmorzat tots plegats (quin sortit de suc i croissants!), vam gaudir d'una cantada de nades. A continuació, els petits van fer via cap a l'escola on van fer el joc d'en Fumera. Els mitjans es van quedar a l'Ateneu per fer-hi jocs tradicionals. Els més grans van anar cap al camp de futbol per a fer-hi un partit amb tots els ets i uts.

Havent dinat tots junts al pati de l'escola, ens vam aplegar dins les aules de l'edifici per fer-hi la fira de l'intercanvi de llibres. Cada nen, dies abans, havia dut un seu llibre que ja tenia llegit i, a la fira, posats en comú i repartits per edats, cadascú va triar-se dels que hi havia el que més gràcia li va fer. Aquest llibre o conte, se'l va poder endur a casa seva.

Finalment, per grups, van gaudir de la narració d'un conte. Després va haver-hi el comiat i cadascú cap a la seva escola, tot esperant l'endemà per a fer cagar el tió.

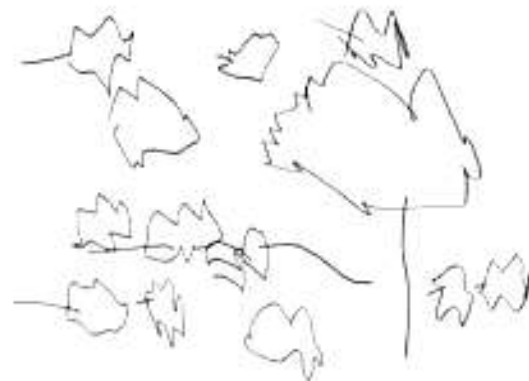
TROBADA DE NADAL

Dizerta

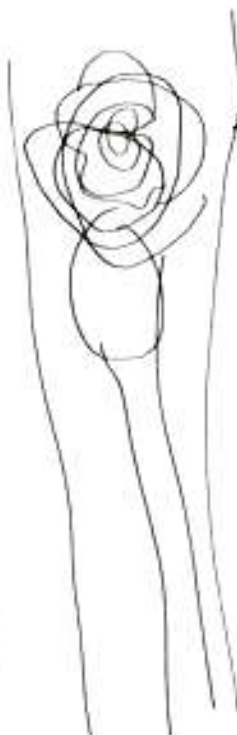

ELS NENS GRANS VAN ANAR A JUGAR A FUTBOL,
ELS MITJANS VAN FER JOCS A L'ATENEU
I NOSALTRES VAM FER LA GINCANA D'EN FUMERA
HAVÍEM DE BUSCAR ESTRELLES,
I AL FINAL VAM TENIR UNA SORPRESA!!!

A LA TARDA HI VA HAVER UN INTERCANVI
DE LLIBRES I LES MESTRES
VAN EXPLICAR CONTES.
VA SER UNA TROBADA
MOLT DIVERTIDA!!

CLASSES DELS ELEFANTS (LLADÓ): BERTA, BLESSING, MONT XINMAO, MARIA, LLUÍS P, LLUÍS J,
DÚNIA, DAVID, JAN, MAR, MARC G. , MARC S. I QUIM.

SORTIDA al TEATRE i a NAVATA:

El dia 11 de gener els nens i nenes de primer, segon i tercer de la ZER i els de P5 i quart de Lladó vàrem anar a veure una obra de teatre a Figueres: "Contes del món". Ens van explicar un total de cinc contes diferents i tots ens varen agradar molt. Però n'hem hagut d'escollir un per posar a la revista i els de la classe de la Farigola de Borrassà hem triat aquest:

EL CONTE DE LA PLUJA

Orígen: Marroc

Hi havia una vegada una princesa que es deia Sharazade que vivia al desert. Feia dies que la Princesa estava molt trista perquè no plovia en aquella regió, tot estava sec i la gent no tenia ni aigua per beure.

Va cridar al geni del desert i li va demanar una solució. El geni, després de pensar-s'ho una bona estona va dir:

- Has de trobar la millor veu per...

I sense deixar acabar de parlar al geni, la princesa Sharazade va anar a buscar per tot arreu els millors cantants del món i va organitzar un gran concert.

Quan ja havien cantat tots, encara no havia plogut ni una gota i la princesa es va posar a plorar desesperada. El seu servent Abdalà va sentir els plors i va anar cap allà:

- No ploris princesa, si vols ja cantaré jo.- va dir Abdalà.
- Però si tu cantes molt malament!- va dir Sharazade- el dia de l'aniversari del teu cosí vas cantar i gairebé es posa a ploure.

La princesa es va quedar un moment pensativa...

- **ÉS CLAR!** Canta, Canta Abdalà!

Tan bon punt el servent es va posar a cantar amb aquella veu tant horrorosa, van sentir-se llamps i trons i va ploure durant dos dies seguits.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat, que aquest conte s'ha acabat!

Alumnes de Cicle Inicial del CEIP de Borrassà

Després del Teatre, a la tarda, vàrem anar al Taller de cartró de Navata, on fan gegants, capgrossos i màscares. Allà ens van ensenyar....

Com es fa una màscara

Per fer una màscara necessitem :

Fang
Aigua
Guix
Recipient
Cartró reciclat
Cola líquida

Procés:

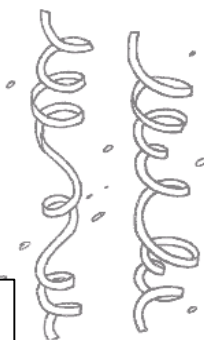
- Fer la forma amb fang.
- Barrejar l' aigua amb el guix.
- Cobrir el fang amb el guix.
- Esperar que el guix s'assequi.
- Separar el fang del motlle.
- Amb el cartró reciclat i la cola líquida omplir els motlles de guix.
- Un cop sec el cartró, buidar el motlle i repassar.
- Pintar.

Pau i Marta. 3r. CEIP de Borrassà

CARNESTOLTES

JO, EL REI CARNESTOLTES, REI DELS POCA-SOLTES, VAIG MANAR QUE TOTS ELS NENS I LES NENES DE LA ZER CANIGONENCA FESSIN GRESCA . I AIXÍ VA SER, TOTS PLEGATS VAN TENIR UN CARNAVAL COM CAL.

BORRASSÀ

ELS NENS I NENES DE BORRASSÀ VAN CELEBRAR EL CARNAVAL EL DIVENDRES 4 DE FEBRER.

DURANT TOTA LA SETMANA VAN FER TALLERS DE MÀSCARES. N'HI HAVIA MOLTES, EREN DIFERENTS I MOLT DIVERTIDES.

EL DIA DE CARNAVAL VAN FER UN TALLER DE MAQUILLATGE. ELS MÉS PETITS VAN FER UN RACÓ DE DISFRESSES. PER ACABAR LA FESTA VAN BERENAR I BALLAR.

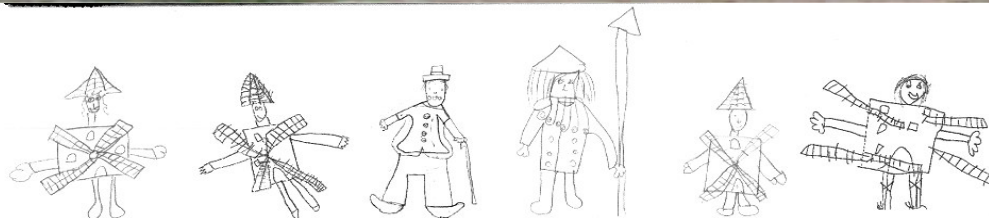

EL MATEIX DIA ELS NENS I NENES DE LLADÓ TAMBÉ VAN CELEBRAR EL CARNAVAL. VAN FER UNA RUA PELS CARRERS DEL POBLE DISFRESSATS AMB UNES MÀSCARES PINTADES PER ELLS MATEIXOS. ELS MÉS GRANS ANAVEN AMB XANQUES. UN COP A LA PLAÇA VAN FER DIFERENTS JOCS. S'HO VAN PASSAR MOLT BÉ !

ELS NENS I NENES D'ORDIS VAM CELEBRAR EL CARNAVAL EL DIVENDRES 11 DE FEBRER. ENS VAM DISFRESSAR DE MOLINS DE VENT, I L'IMMA I L'ARNAU ES VAN DISFRESSAR DE DON QUIXOT I DE SANCHE PANZA. ENS VAM DISFRESSAR AIXÍ PERQUÈ AQUEST ANY FA 400 ANYS QUE EL SENYOR MIGUEL DE CERVANTES ES VA INVENTAR EL CONTE DE "DON QUIXOT DE LA MANXA". UN COP DISFRESSATS VAM FER UNA RUA PEL POBLE. LA RUA VA SER MOLT DIVERTIDA.

ELS NENS I NENES DE P3 I P5 D'ORDIS

Loia clauda Iofre Júlia Edgarc Paula
POL VENI EDGARD MIRERA

EL FUTUR EN VERD

Quan mirem cap el futur dels valors que volem que transmeti l'escola, ens queda clar que temes tant de moda *ara* com el medi ambient i la **sostenibilitat** han de formar part d'un projecte de present. Aquestes paraules tant utilitzades han de tenir un significat real per als nostres fills, perquè ells seran els responsables de preservar i millorar el que nosaltres com a pares els haurem deixat. Es per això que valorem molt positivament que a Lladó l'equip educatiu hagi optat per formar part del projecte "Escoles Verdes". Som conscients que això representa un esforç addicional a nivell de formació i programació però que al mateix temps es podrà traduir en uns resultats molt importants per l'educació dels nostres fills. Com associació de mares i pares ens hem plantejat un tema que va relacionat amb aquesta filosofia i que ha tingut el recolzament dels mestres del *nostre* centre: el reciclatge o reutilització de llibres. Aquest projecte, que ens plantegem de cares al curs vinent, consistiria en que l'A.M.P.A. gestionés la compra de tots els llibres escolars de totes les famílies que hi volguessin participar. D'aquests llibres els que no s'haguessin d'escriure passarien a reutilitzar-se per a cursos posteriors (fins a 4 cursos). Això permetria que els pares paguessin una quota inferior al preu habitual, però també serviria perquè cada alumne/a aprengués a ser responsable i respectuós amb el llibre que durant un curs seria seu però que hauria de *tornar* havent complert unes normes.

Massa sovint ens lamentem que els nostres fills no valoren prou tot el que se'ls compra o que no tenen prou cura del material.

Aquesta és una oportunitat perquè cada nen/a es senti responsable del que és de tots i valori uns llibres que després d'utilitzar-los *no* quedaran oblidats en una caixa al fons d'un armari, sinó que un company els podrà aprofitar.

A.M.P.A del C.E.I.P Montserrat Vayreda de Lladó

VISCA LES AMPES "AMB MARXA" !!

A vegades ,molts pares i mares, creuen que ser soci de l'Associació de Pares i Mares d'Alumnes, vol dir, pagar una quota anual (en el nostre cas de 30€) i que, a partir d'aquí, tot són avantatges pels seus fills, sense preocupar-se de quan es fa la reunió mensual, de què s'ha parlat a l'última reunió de Zer o de Consell Escolar, de quines activitats es faran durant el curs per aconseguir ingressos per poder pagar excursions, colònies, festes , comprar material per l'escola i el que convingui.

Perquè hi hagi activitats tothom s'ha d'arramangar i col·laborar en el que pugui, sense que suposi una obligació sinó el gust de fer quelcom pels nostres fills. A Ordis, tenim una AMPA molt dinàmica i amb ganes de "marxa":

- Comencem al desembre, fent una esplèndida panera amb un gran èxit de venda de números, seguidament fem la parada de Sta. Llúcia on hi venem flors, arbres de Nadal , i guirnaldes i objectes fets pels nens a l'escola.

- Al mes de febrer, vam fer la rua de Carnestoltes on hi podien participar tots els nens i nenes que vulguessin: anem casa per casa a recollir ous o diners i, a la tarda, férem el tradicional berenar d'ous i amb molta gresca per tothom.

- A l'abril vam fer la parada de Sant Jordi, on hi veníem llibres, roses i plantes de tot tipus: els alumnes practicaven fent descomptes, cobrant, tornant el canvi i arreglant la parada.

- Aquest any, el 15/16/17 d'abril s'ha fet la FESTA DE L'ORDI, en honor al cereal que dóna nom al nostre poble. L'AMPA hi va participar gestionant el bar on hi vam vendre la cervesa i les creps d'ordi, (fetes exclusivament per aquest dia); degut a la proximitat amb St. Jordi, hi havia la parada de llibres i una altra on hi va haver articles relacionats o fets amb ordi elaborats pels nens/es, pares i mares. A part d'això hi va haver venda de pa de diferents tipus, pastes i bunyols fets amb aquest cereal, exposicions de maquinària antiga i fotografies de feines del camp i una mostra d'artesans que ens van explicar i ensenyar els oficis que estan entrant en desús: pica-pedrer, cisteller, escloper, treball de forja, vidrier...

- El 7 de maig vam fer el play-back per segona vegada; hi participàrem tant grans com petits i vam tenir l'ajut de molta gent del poble i, fins i tot, que no hi viu : ens ho vam passar molt bé durant els assaigs, quan ens posàvem a la pell dels ABBA, David Bisbal, Mary Poppins, Luis Aguilé, Rodo Durcal, Estopa o Mª Isabel....

A final de curs anirem un cap de setmana de colònies a on, si els petits s'ho passen bé, els grans encara ens ho passem millor: el lloc és el de menys, l'important és estar junts i establir relacions fora de l'escola. Durant l'estiu.... descansem de reunions i d'activitats...fins el proper curs!

Des d'aquí, donem les GRÀCIES a tota la gent del poble que no falta mai a cap de les parades i festes que fem, a les mestres, que mai tenen un no per a tot el que els hi demanem i a l'ajuntament, que el tenim sempre a la nostra disposició.

AMPA d'ORDIS

LA PEÇA DE FUSTA: una experiència personal

Suposo que l'escola a més d'instruir en les diferents matèries dels seus programes ha d'educar en els valors vigents de cada cultura i així integrar els nens a la seva societat i consolidar aquesta cultura. Però també, i això és més difícil i arriscat, ha de posar les bases perquè els nens puguin evolucionar i canviar aquesta societat. Ha d'anar un pas endavant, permetre anar canviant tot allò dolent i buscar camins nous.

Per desgràcia, en general, això no passava quan jo era petit. Us explicaré una història de quan jo anava a l'escola a Figueres. Tenia quatre anys i feia P-4, bé llavors se'n deia 2on de pàrvuls. Era l'últim any en què als nens i a les nenes ens permetien anar junts a classe. Més tard ja era "molt perillós!" i ens separaven: classes de nens i classes de nenes, mestres homes per nens i mestres dones per nenes, patis per nens i patis per nenes, assignatures per nens i assignatures per nenes, bates blaves per nens i bates roses per nenes. Així i tot, aquell any a dintre de la classe, el passadís ens separava pel mig, nenes a la dreta i nens a l'esquerra. Ja no tornaríem a anar junts fins molts anys més tard, curiosament ens ajuntarien just en el moment en què les nostres hormones es començaven a despertar. Potser després de dotze anys d'educació sexista ja ens consideraven prou acomplexats com perquè no fos un perill!.

Bé, un dia ens van repartir un joc de construcció de peces de fusta, cosa molt estranya perquè mai ens donaven res per jugar. A l'hora de sortir al pati la mestra va trobar a faltar una peça del joc. Es va enfadar molt, va cridar, va buscar i finalment va dir: segur que han sigut els nens. Les nenes poden sortir al pati. Els nens es quedaran castigats fins que aparegui la peça. Si algú la té o algú sap qui la té que ho digui, si no, tots els vostres companys també es quedaran castigats. Jo era petit però no m'ho podia creure. Era innocent. Em castigaven per una cosa que no havia fet. A mi i a vint nens més ens tenien segrestats com a hostatges a canvi d'una peça de fusta.

Potser algú pensarà que no és tan greu, que al cap i a la fi, només érem nens, però els nens són persones i com a persones se'ls ha de tractar. Imagineu-vos que al vostre poble es comet un assassinat i que la policia posa a la presó a tota la població. Tothom compleix condemna fins que l'assassí s'autoinculpi o fins que un hipotètic testimoni el delati. Sembla l'argument d'una pel·lícula de nazis ocupant França a la Segona Guerra Mundial.

Bé, aquell fet encara el recordo, va ser el primer cop que vaig ser conscient d'una injustícia. Si volien ensenyar-me que el món no és just i que els que manaven podien fer el que volien, ho vaig aprendre. Però en realitat no volien ensenyar res, volien "la refotuda peça de fusta" i prou. Tot era un reflex d'aquella societat on ni llibertat, ni justícia, ni respecte eren valors. Obediència cega, submissió i fals respecte era el que s'imposava i el que l'escola ensenyava. Es clar que hi havia excepcions, gent que amb molts problemes anava a contracorrent intentant canviar el món. Per desgràcia a mi me'n van tocar molt pocs.

Ah ! Me n'oblidava. La peça de fusta no va aparèixer mai. Me n'alegro ! !

Josep Mª Jové de l'AMPA de BORRASSÀ

El record de l'escola és el record de la infantesa

Aquests dies, tot preparant la Festa de l'ordi, hem recollit fotografies velles amb l'objectiu de preparar l'exposició sobre l'ordi i l'agricultura tradicional a Ordís. Quan la gent ens ha començat a obrir els seus àlbums, en cap dels àlbums no hi faltaven les fotografies de grups escolars, amb el mestre o la mestra, algunes de les quals tenen seixanta i setanta anys. Les fotografies són de quan l'escola era a Santa Caterina, es tracta de fotografies de grup, els nois i les noies es troben ben arreglats en fileres, amb els mestres en un costat. Malauradament, però, en cap cas no hem vist l'escola per dins, fet que ens hauria donat molts elements per poder comparar amb les escoles actuals. Les fotografies són grogues, antigues i velles, però han estat guardades pel valor que tenen, pel valor que l'escola ha tingut per a pares, avis i, en alguns casos, besavis dels actuals nens i nenes que van a l'escola. El record de l'escola, en tornar a mirar les velles fotos, i sempre, és el record de la infantesa. Una etapa que va aparellada a molts records, records de la nostra innocència, de l'aprenentatge de la vida.

El 1958, quan es va redactar la memòria per sol·licitar la construcció de l'actual escola i de la casa-habitació de la mestra, es fa referència a què on els nens anaven a escola, a Santa Caterina, era "*un local habilitado, que no reúne ninguna clase de condiciones de sanidad, muy reducido, falta de luz*" i, afegeix l'escrit, que va haver de ser clausurat en una ocasió per part de la inspecció educativa "*por no reunir ninguna de las condiciones previstas para los locales destinados a escuelas*". La memòria apunta una dada significativa: en aquell moment a Ordís hi vivien 345 habitants, si fa no fa els mateixos que ara (segons el padró n'hi ha 360), i diu que hi havia setze nens i setze nenes per escolaritzar (ara n'hi ha una mica menys, però és que el sistema educatiu ha canviat i els grans han d'anar a l'Institut). Les condicions del local feien del tot inviable de mantenir l'escolarització en aquell lloc.

Ja el 1934 l'ajuntament d'Ordís havia comprat una parcel·la per a construcció de l'escola, però l'espai era massa petit, de manera que el 1959 es va haver de fer una permuta de terrenys, que es fa efectiva el març de 1960. L'actual escola es va construir sobre uns terrenys de 2280 metres quadrats, on, a banda de l'escola, hi havia la casa de la mestra (espai ocupat per la biblioteca i la llar d'infants) i un pati. El parèntesi de la guerra civil (1936-1939) i la dura postguerra va postergar una necessitat, la construcció de l'escola, que es va fer evident vint-i-cinc anys més tard. La situació econòmica i política, sens dubte, havien canviat. En el moment de construir la nova escola s'entrava en l'etapa del "*desarrollismo*", s'abandonaven, poc a poc, les dificultats derivades de l'autarquia, la misèria quedava enrera.

L'espai edificat, però, no ha canviat en excés. Allò que sí que ha variat han estat les fotografies de l'escola, cada curs hi ha hagut noves fotografies: des de les individuals, aquelles que es feien en els anys seixanta i setanta, amb el mapa del món darrere, fent veure que els alumnes aplicats, ben vestits i pentinats per a l'ocasió, estaven a punt d'escriure; fins a les de grup, les que els darrers anys apareixen en els diaris *El Punt* i el *Diari de Girona*. Totes les fotografies són diferents, totes, però, tenen el mateix valor, totes són el reflex d'una època, la infantesa.

AJUNTAMENT D'ORDÍS

EVOLUCIÓ DE L'ESCOLA DE LLADÓ

El Col·legi d'Educació Infantil i Primària de Lladó "Montserrat Vayreda i Trullol" fou construït a principis del Segle XX. Des de llavors ençà el nombre d'alumnes ha augmentat i força. Enguany hi ha una matrícula de 38 alumnes que assisteixen a l'escola pública a més de 12 nens/es que assisteixen a la Llar d'Infants "Patuleia".

Degut a aquest considerable augment d'alumnat, l'Ajuntament veu la necessitat de la construcció d'una nova Llar d'Infants. Aquest nou edifici suposarà d'una banda la creació d'una nova estructura més adequada per atendre les necessitats dels infants menors de tres anys i per l'altra que l'escola disposi de més espais i amplii el nombre de dependències actuals.

S'està elaborant el projecte de la nova Llar d'Infants que compleix totes les normatives vigents establertes pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, així com d'altres projectes que es preveuen a curt termini:

- La construcció d'uns nous lavabos.
- La substitució dels arbres de l'escola.
- Un nou emplaçament del sorral.
- Una remodelació de l'espai d'esbarjo.

Durant aquesta legislatura s'han dut a terme diferents obres, com la nova distribució de les aules, l'adequació d'un menjador escolar, l'arranjament del pati de l'escola amb la construcció d'una vorera que enllaça els dos edificis i el manteniment diari necessari. Pensem que l'Educació dels Infants és l'eix fonamental del nostre poble. I és a les nostres mans; les de tota la Comunitat Educativa la que ha de lluitar i contribuir perquè sigui així. L'escola és el futur i cal continuar posant el màxim d'esforç i els recursos necessaris per avançar i millorar.

Ajuntament de Lladó
Juny 2005

L'AJUNTAMENT DE BORRASSÀ ESTÀ AMB L'EDUCACIÓ PÚBLICA I DE QUALITAT

El passat mes de novembre es van inaugurar les obres de millora que durant l'estiu passat s'havien fet a l'escola, es van substituir les antigues obertures de fusta, molt deteriorades, per unes d'alumini amb persianes elèctriques; també es va fer una nova distribució de les aules, concretament es va passar de dues aules a tres. Finalment es va aprofitar per fer una nova instal·lació elèctrica i una pintada general a tota l'escola.

Aquesta acció forma part d'una reestructuració més profunda que sofrirà l'escola i que consistirà en la construcció de tres nous espais: un serà una aula polivalent, l'altre el menjador i el tercer un passadís-pati interior. Les obres fetes fins ara les va finançar íntegrament l'Ajuntament de Borrassà; les que falten per fer les promourà i finançarà l'Ajuntament, a través d'un conveni amb el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i d'aquí uns anys recuperarà la inversió. Nosaltres ja hem iniciat els tràmits per contractar l'obra. Però tot i la intenció dels serveis territorials d'educació i de l'Ajuntament, encara a finals de maig el Departament no ha pogut signar el conveni.

Pot ser caldria fer una mica d'explicació a tots aquests fets: l'educació la garanteix per llei l'estat (a Catalunya, la Generalitat), realment és aquesta qui ha de fer les obres i fins aquest moment no s'han fet. Ara per ara, tot i la mostra de bona voluntat per part dels serveis territorials i, en especial, del seu director, encara a finals de maig el Departament no ha pogut signar el conveni i la mainada continua sense les instal·lacions. L'Ajuntament que considera l'educació un pilar fonamental de la societat i, en particular, del nostre poble; és per això que ha decidit assumir competències que no li són pròpies per tal de dotar dels millors serveis a l'escola i d'aquesta manera poder comparar-la amb les escoles del nostre entorn que li són competència i que a la llarga podrien fer-la desaparèixer.

Així mateix, l'Ajuntament assumeix el cost de la segona monitora del menjador que és de 4.500 €/any, quan aquestes obres estiguin acabades aquesta despesa ja no l'hauem de pagar.

En un altre ordre de coses, l'Ajuntament ha sol·licitat dues subvencions a la Diputació de Girona per cofinançar obres que estan directament relacionades amb l'escola:

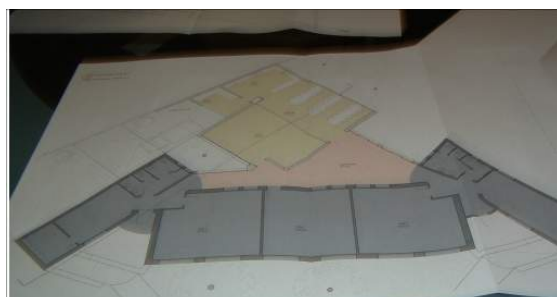
- S'han demanat i concedit a la Diputació 12.000 € que corresponen al 40 % del cost total d'una pista poliesportiva que es construirà al pati de l'escola aproximadament a l'alçada del que avui és el camp de futbol del darrera.
- S'han demanat i concedit 9.000 € per finançar la substitució de l'actual tanca al sector est de l'escola per una altra que es desplaçarà uns metres més enfora.
- S'han demanat i concedit 15.000 € per cofinançar juntament amb els propietaris el carrer de davant les escoles.

Per acabar, es van construir dos camins per accedir a les entrades de les aules de l'escola, així els usuaris poden entrar molt més còmodament al recinte.

Esperem que, juntament amb els altres sectors implicats, aconseguim el que és un eix bàsic de la nostra acció de govern: un ensenyament públic, de qualitat i íntimament vinculat a l'entorn, en aquest cas el poble de Borrassà i especialment amb les mares i els pares d'alumnes.

Ferran Roquer i Padrosa, alcalde de Borrassà

INAUGURACIÓ DE LA 1a. FASE DE L'ESCOLA (14/11/04)

Alcalde de Borrassà, Director dels SSTT d'Educació i tècnics redactors del projecte d'ampliació, amb els plànols.

ES VA APROFITAR LA INAUGURACIÓ PER FER UNA JORNADA DE PORTES OBERTES.

SORTIDA AL CENTRE DE REPRODUCCIÓ DE TORTUGUES DE L'ALBERA I AL PAPALLONARI DE CASTELLÓ

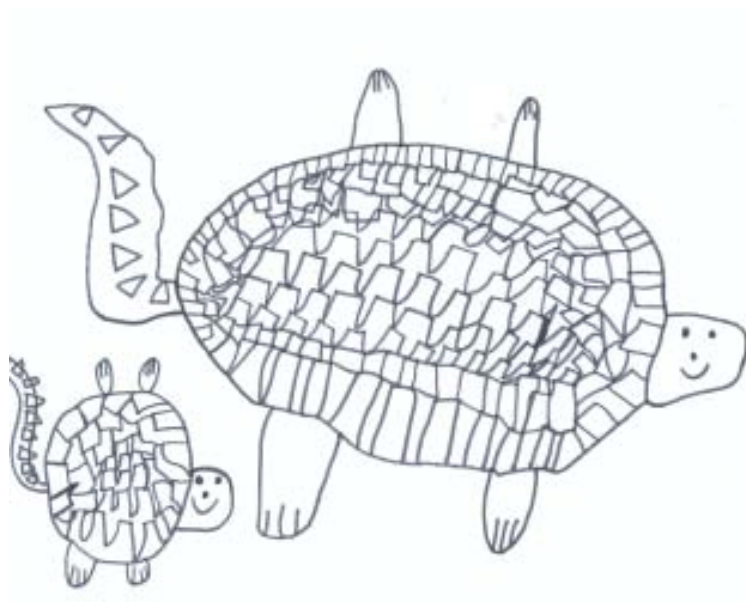
El dia 29 d'abril els nens i nenes de Primària-1 de la ZER i P5 i 4 rt de Lladó, vam anar d'excursió.

El primer que vam fer va ser anar a l'autobús; ja hi havia els nens de Lladó i havíem d'anar a buscar els de Borrassà. Quan vam arribar al Centre de Reproducció de Tortugues, a Garriguella, vam esmorzar al pati del centre, després vam entrar i vam visitar el centre.

Ens va acompanyar un monitor que es deia Xavier i ens va explicar que no havíem d'agafar les tortugues perquè no són animals domèstics.

Vam veure moltes tortugues: la tortuga mediterrània, la d'estany, la mossegadora i la del desert.

Quan vam acabar la visita vam mirar un video de tortugues. Abans de marxar amb l'autocar vam jugar un estona. Quan vam arribar érem a Empuriabrava, en un parc, on hi vam dinar i jugar.

Per la tarda, vam visitar el Papallonari de Castelló. En aquest lloc, vam veure 4 espècies de papallones: la papallona mussol, la vermella, la negra, que era verinosa, i una papallona de l'Amazones que era blava. També vam veure una crisàlide que semblava d'or.

Vam pujar a l'autobús i vam tornar a l'escola.
Ens ho vam passar molt bé!!!

ALUMNES DE PRI 1 DEL CEIP MARINADA D'ORDIS
LLUC, YAIZA, MARC G. , CATI, ABRAHAM, MARC V. I GABRIEL

Trobada d'educació viària a Lladó

Els dies 1 i 8 d'Abril es va celebrar la trobada d'educació Viària a Lladó , les tres escoles de la ZER Canigonenca. Els tallers que vam fer són: vídeos, jocs, circuits, retallables... La Isolda del R.A.C.C, la Roser i en Pepe de Jumicar ens van ensenyar moltes coses d'Educació Viària per ser bons conductors i bons vianants.

En tricicle van anar
i molt bé van circular

El cinturó t'has de posar
si no et vols accidentar

Ja veieu que si juguem
Moltes coses aprenem

Després de molt treballar
El carnet ens vam guanyar.

*Aquest article l'hem fet tots els nens i nenes de 2n i C. M de l'escola M.
Vayreda de Lladó.*

DIARI DE RUTA *(primer)*

Dilluns , 9 de maig de 2005

Avui, 9 de Maig , els alumnes de primària 2 (4t , 5è i 6è) de l'escola d'Ordis hem agafat l'autocar que ens ha portat (juntament amb els alumnes grans de Borrassà i Lladò) a Albanyà .

Un cop allà, els professors que ens acompanyen ens distribueixen en 5 grups de 4 alumnes cadascun. Aquests grups s'hauran d'ocupar de muntar les tendes de campanya un cop arribem a Lliurona i participar en les activitats d'orientació que farem.

Comencem a caminar amb les motxilles a l'esquena i en fila índia seguint corriols que passen pel mig del bosc, en direcció a Lliurona. Pel camí ,de tant en tant ,ens aturem a descansar i a beure aigua. Al principi, la vegetació és molt densa, però a mesura que anem pujant es va esclerissant.

Tot i que el dia és una mica ennuvolat, a vegades surt el sol i ens hem de desabrigar perquè tenim calor.

Mentre fem camí anem reconeixent plantes (roures, pins blancs, pins rojos, pinassa, espargolera, orelles d'òs...) i anem enganxant fotografies de les plantes en un quadern botànic. També portem un mapa penjat a la motxilla i, cada parada que fem, ens hem de situar en el mapa amb un gomet.

Pels volts de les dues arribem a Lliurona, coneixem els alumnes de l'escola i comencem a dinar (mengem un entrepà).

Havent dinat ens ensenyen l'escola i el poble. Sembla que viatgem al passat (les poques cases que hi ha són molt velles, de pedra, sense vidres a les finestres i la majoria sense pintar). Tots els veïns són amics i van d'una casa a l'altra.

Al poble tampoc no hi ha electricitat ni aigua corrent. En una casa ens han donat berenar (coca i cereals amb mel).

Tornem a l'escola i, en un prat proper, muntem les tendes. Juguem una estona i els professors preparen el sopar (fan arròs bullit i truites). Després de sopar fem un joc de nit i cap a dormir !

Dimarts dia 10 de maig de 2005

Ens despertem i sentim el so de la pluja en caure sobre les tendes. Ens preocupa haver de caminar sota la pluja. Esmorzem dins de l'escola, fem una cursa d'orientació per Lliurona, desmuntem tendes, ens acomiadem i comencem a caminar. Estem contents, ja no plou!

Passem per camins forestals, força amples. A banda i banda del camí hi ha bosc amb molta varietat de vegetació (faigs, roures, pins, marxívol, maduixeres...).El camí és costerut i hem de parar de tant en tant a descansar.

A l'hora de dinar mengem un entrepà, juguem una estona i tornem a caminar. El camí, ara, fa baixada i a la banda dreta hi ha un precipici; les pedres del camí rellisquen a causa de la humitat. Arribem a la vall de Joncanat, juguem al foc de "la mòmia" i berenem.

Comencem l'últim tram de la ruta d'avui; el camí és estret i rosc. Quan albirem la Mare de Déu del Mont, comença a ploure. Ens posem les capel·lines i acaben de pujar. Hi ha molta boira, no es veu res; entrem a les dependències del Mont, deixem les motxilles a l'habitació on dormirem i anem a visitar la cambra on va dormir Jacint Verdaguer i on es va inspirar per escriure "el Canigó".

Els professors ens donen temps lliure. Juguem a jocs de taula i arriben la Sole i la Maria (les tutores de Borrassà i Ordís) que ens vénen a visitar. Al cap d'una estona sopem al restaurant i després del temps lliure anem a dormir.

Dimecres, 11 de maig de 2005

Ens despertem, ens vestim i anem a visitar l'església. És d'estil romànic i gòtic. Encara hi ha boira i per això no podem fer una activitat d'orientació que teníem prevista.

Esmorzem, fem jocs de taula, recollim els sacs de dormir i les motxilles i ens disposem a baixar fins a Falgars. Trobem molts llimacs pel camí i ens dediquem a comptar-los.

Tot primer el camí és estret i patina, més tard agafem un camí forestal més ample. En arribar a Falgars (on hi ha una font) ens retrobem amb alguns dels pares que ens han vingut a buscar.

Tots estem d'acord que han estat unes colònies profitoses i molt divertides!!!

Isabel, Judit, Imma, Arnau, Xavi i Patrícia de PRI-2 del CEIP d'Ordís

La ruta Albanyà-Lliurona-El Mont-Falgars: LLIURONA

El dia 9 de Maig, primer dia de la marxa, vam arribar a Lliurona un poble petit del terme d'Albanyà. Vam anar directament a l'escola, on ens hi esparaven un grup de nens i dos professors: la Raquel i en David. Els nens i nenes eren uns disset, aproximadament. Ens van semblar força tímids.

Primer de tot ens vam presentar i vam dinar. Després vam fer un joc, "El pistoler", per conèixer-nos millor. A continuació ens van ensenyar el poble. Gairebé estava en ruïnes. Fins i tot l'església estava a punt de caure. Vam visitar el forn de pa i ens van donar coca de xocolata i cereals al forn.

Per tenir llum al poble havien d'engegar un motor i d'aigua no n'hi havia. L'anaven a buscar d'una bassa. Al poble es respirava un ambient de molta tranquil·litat. A l'escola només hi anaven de dos quarts de deu a la una i tothom semblava de la mateixa família.

Al capvespre vam muntar les tendes, cadascú amb el seu grup i les seves dificultats. Quan vam acabar, vam anar a jugar mentre els mestres preparaven un deliciós sopar: arròs amb tomata i truita.

En acabar de sopar vam fer el joc de nit. El joc el vam fer amb els nens i nenes de Lliurona que ens ajudaven molt a trobar les pistes que servien per reconstruir un poema de Jacint Verdaguer, amb el qual havíem de trobar la campana de la Mare de Déu del Mont que, segons semblava, estava perduda per Lliurona. Quan vam acabar, vam anar a dormir a les tendes. Quan estàvem a punt d'adormir-nos, es va posar a ploure i no vam poder dormir gaire bé.

Al matí encara plovia i ens vam haver de posar les capel·lines, vam esmorzar a dins l'escola, vam fer un joc i, en acabar, vam desmuntar les tendes i vam començar el segon dia de la marxa. Havíem d'arribar a la Mare de Déu del Mont.

alumnes de PRI-2 de Borrassà

EL MONT-LLIURONA-ALBANYÀ

DIARI DE RUTA (segon)

1er dia:

A les nou havíem de ser a l'escola preparats per marxar a buscar els nens d'Ordis i Borrassà. Després vam anar cap Albanyà i allà ens van dir els grups, ens explicaven les activitats que faríem... Al cap de tres minuts quan tothom estava preparat vam iniciar la marxa.

Quan ja havíem caminat, unes hores, vam parar deu minuts per esmorzar.

Quan tots estàvem molt cansats, per fi, vam veure el poble. Ja havíem arribat. Allà vam conèixer els nens i nenes de Lliurona. Vam fer jocs i vam muntar totes les tendes i vam tenir una estona lliure. Els mestres ens van cridar. El sopar ja estava preparat. Vam sopar: arròs i truita.

Després de sopar vam fer el joc de nit. La part on més por vaig passar va ser quan ens vam acostar a la soca on hi havia en Raül, mestre de C.S. de Lladó, i el seu germà. A part de passar por també era emocionant. De sobte en Raül es va caure de l'arbre i es va fer més mal del que ja tenia a la cama. Quan va passar això, els mestres que ens acompanyaven, per dissimular van dir:

-Tot està preparat, no passa res, agafeu l'esquella -que havíem trobat al final del joc- i marxeu.

Després ens van fer anar a dormir, però nosaltres no vam dormir. Vam menjar..."XUXES!" Eren Súper bones!!

2on dia:

Ens vam despertar i ens vam vestir. A mida que acabàvem, pujàvem a l'escola a esmorzar. Quan vam acabar d'esmorzar vam fer un joc per grups. Havent acabat el joc vam desmuntar les tendes i vam fer les motxilles. Després ens van repartir el dinar i el berenar. Quan tothom ho tenia ens vam acomiadar i els hi vam donar un record nostre.

Després vam començar a caminar. Quan vam ser al cim de la muntanya, vam dinar l'entrepà que ens havien repartit a baix. El tram que ens quedava era tot baixada. Quan vam arribar al coll de les muntanyes, vam berenar i vam fer un joc que ens va ensenyar en Josep, mestre itinerant que ens fa l'anglès. Quan començava a caure quatre gotes vam agafar les motxilles i vam fer el penúltim tram que ens quedava.

Quan vam arribar a la Mare de Déu del Mont vam descarregar i vam parlar d'en Verdaguer, el poeta. Abans de sopar vam anar a una sala on vam jugar a jocs de taula. Després ens van cridar per sopar. El menjar era boníssim! Vam sopar: macarrons, cuixa de pollastre amb patates i per postres podíem triar. Quan vam acabar de sopar vam anar a jugar i tot seguit ens vam col·locar per anar a dormir.

3er dia:

Aquest dia no ens vam aixecar ràpid: vam fer el mandra molta estona. Però al final ens vam aixecar. Ràpid, vam fer la motxilla i vam esmorzar.

Allà haviem de fer un joc de muntanyes, però hi havia boira i no el vam fer. Vam agafar les motxilles i vam començar a caminar fins Falgás. Tot era baixada. Vam arribar-hi molt ràpid. I allà ens van venir a buscar.

*De la plana de l'Empordà,
tot deixant petjada,
a la Garrotxa empordanesa.*

La Z.E.R.
CANIGONENCA
a l'escola de
LLIURONA

maig de 2005

De C.S. de l'escola de LLadó

HISTÒRIA DE LA NOSTRA ESCOLA

Per la nostra escola, han passat moltes persones, i per saber com era l'escola durant la seva època, n'hem entrevistat a algunes. N'hem entrevistat: de gent que fa molt que hi va anar, de gent que fa uns quants anys, i de gent que fa poc que hi va anar.

La gent que fa més anys que venia a l'escola ens ha explicat que ha estat situada en diferents llocs: la sala d'una casa on feien servir els baixos com a pati; al quarter de la guàrdia civil, i finalment al lloc on és ara.

Les classes, eren en castellà, els mestres eren molt seriosos, ensenyaven molta disciplina i castigaven sovint.

Els nens i les nenes anaven a aules separades. Hi havia un mestre pels nens i una "senyoreta" per les nenes. El nombre d'alumnes era molt més elevat que el d'ara. Ens han parlat de fins a 102 alumnes.

No hi havia llibres de text, sinó que els mestres ensenyaven amb enciclopèdies. No va ser fins a més tard, que es van començar a fer servir les fitxes.

L'edifici no estava en gaires bones condicions i, com que les finestres eren molt velles, una mare ens ha explicat que, quan feia vent els fulls que tenien sobre la taula volaven.

Al pati abans hi havia molts pins que eren molt grans, però el problema eren els "cucs peluts que es posaven en fila índia i feien al·lèrgia".

Grup d'alumnes amb la senyoreta Teresa

Pel que ens expliquen no ha estat fins que s'ha format la ZER que no s'han començat a fer excursions, sortides, colònies, ni relacionar-se amb els companys d'altres escoles. Tan sols anaven a missa a Creixell.

En general la majoria opina que l'escola actual els agrada més perquè amb les obres ha millorat molt i perquè les activitats que es fan són més divertides. Tot i que ells també s'ho passaven molt bé.

Nosaltres també estem contents de que hagin fet reformes i que l'escola sigui més acollidora. Quan estiguin del tot acabades, encara serà més còmoda i ens ho passarem millor.

CEIP DE BORRASSÀ. AULA DEL ROMANÍ (Arnau C, Iris S, Adrià S, Ferran B, Anna Q., Laia C. i M. Mar S.)

PASSAT I PRESENT DE LA NOSTRA ESCOLA

“De la ploma i el tinter, a l'ordinador”

Aquestes vacances, de Nadal vam entrevistar varies persones de diferents edats, del poble, per saber com ha anat canviant l'escola.

Primer vam començar per la generació dels nostres besavis. *Els entrevistats van ser la Teresa Terrades i en Jaume Torrentà* (tots dos tenen més de 80 anys).

La seva escola era a l'actual Centre Cultural Santa Catenina. Tenia més de quaranta alumnes i un sol mestre. Escrivien amb llapis o amb ploma que sucaven en un tinter. Havien de jugar al carrer i en lloc dels dissabtes feien festa els dijous. Començaven a anar a l'escola entre els quatre i els sis anys i acabaven entre els dotze i els catorze.

Els seus jocs preferits eren : “l'aeroplano” (la xarranca) que hi jugaven les nenes, els “cartrons” , hi jugaven els nens, i també a “riscat” (el mocador) i a “mistri” (a amagar).

Tenien deures cada dia i, si no els feien, els castigaven fent-los posar de genolls, de cares a la paret o copiant. També els castigaven si parlaven a la classe.

Sempre es dirigien al mestre/a tractant-lo de senyor/a i de vostè.

Per acabar direm que l'estudi del català era voluntari.

Vam continuar entrevistant els nostres avis: *La Rosita Vidal i en Josep Trayter*, que tenen més de seixanta anys.

Ens varen explicar com era la seva escola. Continuava al mateix lloc i no havia canviat massa.

Destacariem però el següent : no feien català (anaven a l'escola després de la guerra civil i Franco l'havia prohibit), havien de cantar “El Cara al Sol”, tenien molt poc material i, a l'hivern ,s'havien d'escalfar amb rocs calents a les butxaques (acabaven de passar una guerra i hi havia molta pobresa).Un cop a la setmana feien “doctrina” amb el capellà del poble i els càstigs eren durs i físics : els tancaven a la classe sense anar a dinar, els picaven amb una vara o amb un regle, els feien copiar dues-centes o tres-centes vegades una frase...

L'escola dels nostres pares ja era al mateix lloc que ara (la varen inaugurar l'any 1961, la varen fer nova de soca a rel). Només tenia una classe on hi anaven uns trenta-cinc alumnes i no hi havia calefacció (hi havia estufa de llenya).

Aquesta escola ja tenia lavabos i un pati més gran que l' actual.

De mica en mica van començar a fer català . I en lloc d'anglès feien francès. Els dissabtes al matí feien classe.

Els nostres pares i mares ja feien excursions a fora del poble.

Tenien més material escolar que els nostres avis i menjaven més bé (portaven entrepans variats per esmorzar).

Al final de l' escolaritat ja tenien dues aules i per tant dues mestres.

Els pares entrevistats van ser *en Quim Illa i l' Imma Vilà* (que tenen entre trenta i quaranta anys).

I així d'entrevista en entrevista hem arribat al present. Hem observat que l'escola actual té molt més material que l'escola dels nostres pares (especialment ordinadors). Té més aules ,un menjador, telèfon...

Ha augmentat molt el nombre de mestres i ha disminuït el d'alumnes : actualment hi ha vint-i-tres alumnes, tres mestres i cinc mestres itinerants (de música , d'anglès, d'educació física, de religió i d'educació especial).

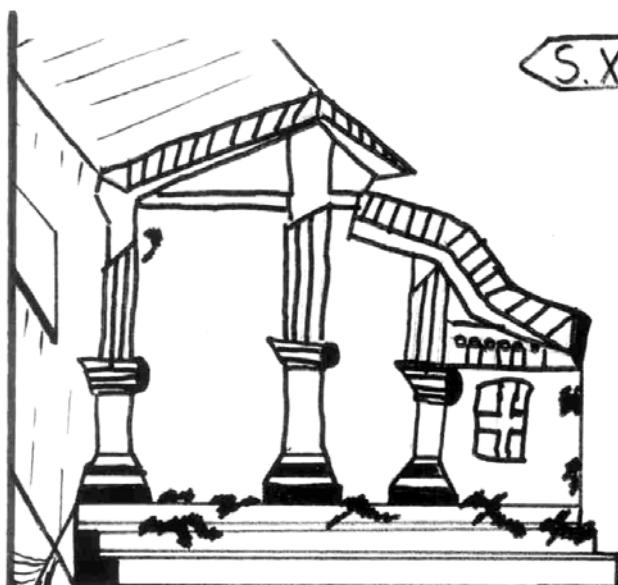
Els alumnes fem més assignatures i la llengua d'aprenentatge és el català . Els alumnes, quan acaba la jornada escolar fan extra-escolars (futbol, piscina, pintura, música, taekon-do etc). Els càstigs són menys durs (ens fan reflexionar sobre el que hem fet malament) , els esmorzars són més variats i, ara, les carteres es porten molt plenes de llibres i de material escolar .

Per acabar direm que ara fem moltes més sortides i també colònies .

Els alumnes entrevistats han estat : *la Isabel, la Patrícia, i l'Arnau*.

Isabel, Judit, Patricia, Xavier, Arnau i Imma –

ALUMNES DE PRI- 2 DEL CEIP MARINADA D'ORDIS

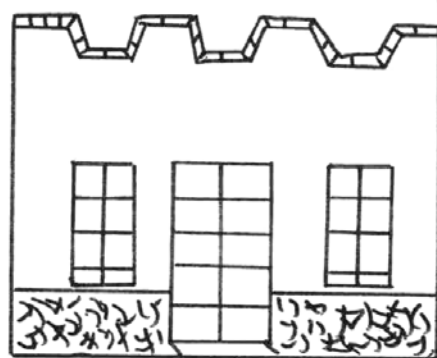
L'AUCA de l'escola de Lladó

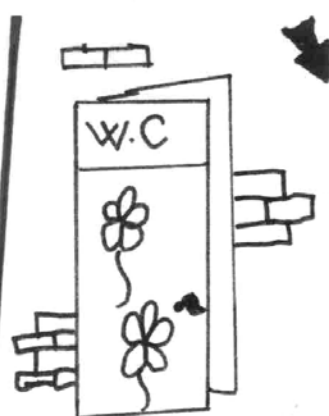
Al 1927 l'escola volíem restaurar i les obres van quedar macabades tot i això aquesta van ampliar ja que les remodelacions estaven subvencionades.

Fins l'any 1974, els nens i les nenes, anàvem separats, però va arribar un moment en que hi haviem pocs nens i tots vam tornar a anar plegats.

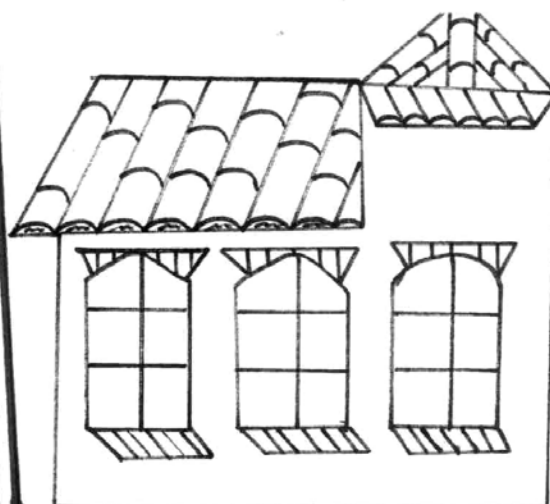

El 1943 Can Costa van comprar perquè els nens poguessin treballar. La casa del metge va quedar convertida en una classe de nens molt divertida.

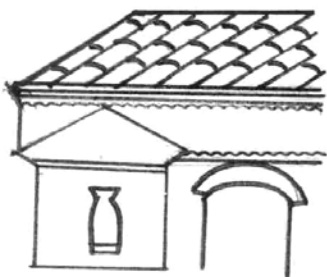
L'any 84 va començar la 1ª fase de construcció
no sabíem quan acabariem, quina emoció!!!

El laboratori, l'aula dels petits i els lavabos van acabar
i ben bonic va quedar!!!

L'any 1985 l'aula dels grans es va construir
durant la segona fase de construcció
un gran canvi es va produir
degut a l'espai aconseguit per l'ampliació

A més a més un dormitori i un laboratori
per completar aquest repertori.

Enrajolada i pintada
l'escola es una passada

Al 1991 ens van concedir un canvi de nom
"Montserrat Vayreda i Trullol" agradava a tothom

Calefacció a ram termic
i mai més fred no vam patir

S. XXI

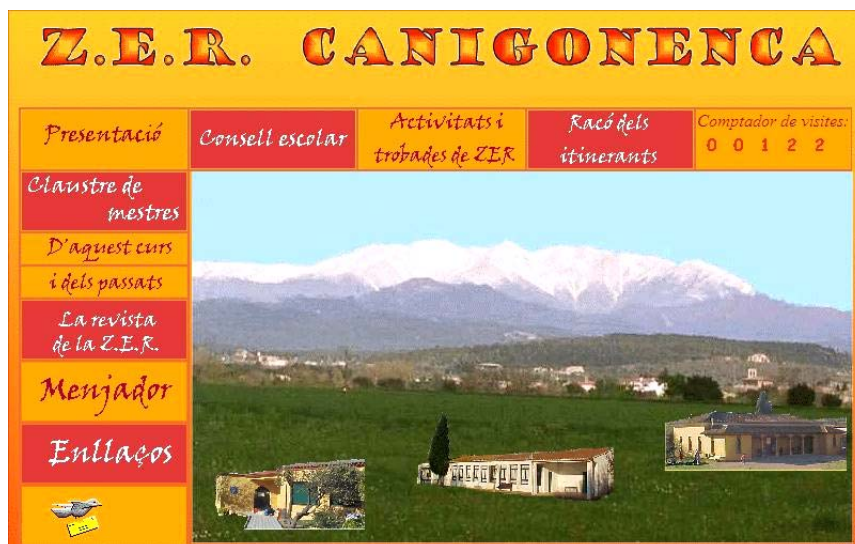
Ara l'escola és més divertida
gràcies als ordinadors i les noves tecnologies.

I quan treballs has d'entregar,
ja no cal fer-los a mà.

"CONTINUARÀ..."

Aquesta és la direcció de la pàgina web de la nostra ZER. Evidentment, es tracta d'una manera de donar a conèixer i presentar el que és la nostra ZER, però no tan sols això, sinó que vol ser una bona eina per a tots els que en formem part.

El primer que podeu intuir a través de la imatge que teniu a sota, amb la qual s'inicia la web, són els diferents apartats que podem visitar. D'entrada hi ha la presentació de la nostra ZER, com funcionem, etc. Es pot consultar la composició del consell escolar i del claustre de mestres. Sobre el curs present, s'obté informació del calendari i les activitats programades. De cursos passats, mica en mica, s'hi aniran acumulant totes aquelles activitats a nivell de ZER que s'han realitzat temps enrera i que, especialment a nivell d'imatges, sempre són grates de tornar a recordar. A activitats i trobades de ZER, hi trobarem –a més dels temes i les dates de les trobades previstes- alguns reportatges d'aquestes activitats a mesura que es van realitzant. Referent a la revista, Dizerta, hi ha la possibilitat de poder-se baixar en format PDF els darrers números (amb alguna cosa en color que sobre el paper és en blanc i negre). El menjador, no només informarà de com funciona i es gestiona, sinó que de cara al proper curs és previst que s'hi pugui consultar el menú que hi hagi (pot ser ben útil). El racó dels itinerants està dedicat als quatre mestres que no depenen de cap escola en concret i que treballen a totes perquè depenen directament de la ZER: en algun cas hi ha recursos també per poder fer servir mitjançant internet. L'apartat referent als enllaços ens duu a un conjunt d'adreces web que poden resultar interessants tant a nivell d'alumnes, com de famílies o de mestres: serà un bon punt de sortida per a iniciar la navegació. El colom missatger ens remet a l'adreça de correu electrònic de la ZER; així, ens podreu comunicar qualsevol cosa: posem per cas, quelcom que no rutlli de la web o alguna suggerència per a millorar-la (sempre que en sapiguem prou com per dur-la a terme, és clar...).

Les tres escoles, d'Ordis, Borrassà i Lladó, que apareixen a la imatge, ens condueixen a l'adreça web pròpia de cadascuna d'elles. De moment, hi trobareu la seva adreça (també l'electrònica); de cara al futur, potser hi hagi alguna cosa més. La qüestió és, ara, mantenir actualitzat el que ja hi ha a nivell de ZER i anar progressant mica en mica. El comptador de visites serà un bon test per a comprovar si, per part de tots plegats, la www.xtec.net/zercanigonenca va esdevenint una eina que es fa servir i que ens fa servei. Siau benvinguts!!

Josep Palou, coordinador d'informàtica de la ZER

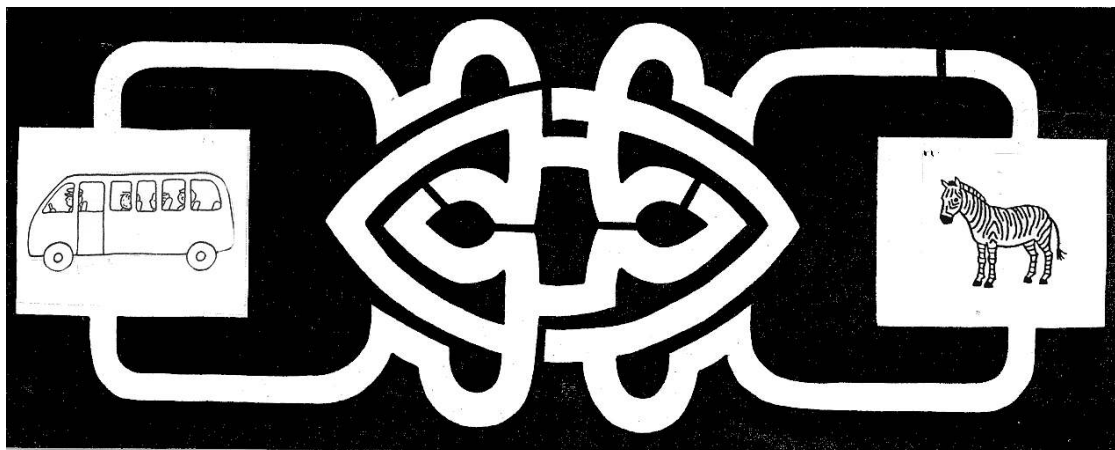
F	A	R	I	G	O	L	A	G	I	F	E
M	H	R	O	Ç	Y	L	P	I	T	R	S
A	R	O	A	U	M	G	L	N	S	E	P
R	A	M	S	N	R	O	A	E	Q	I	I
F	W	A	E	A	Y	E	T	S	P	X	G
U	P	G	R	B	Ç	O	A	T	Ç	E	O
L	V	U	E	X	U	Z	N	A	O	I	L
L	E	E	T	J	C	R	Q	E	B	N	R
H	G	R	E	V	O	L	G	O	R	A	T
N	V	A	L	O	J	T	I	R	A	M	O
Q	P	Ç	L	Y	X	X	A	J	K	O	L
A	N	I	Z	L	A	G	F	C	U	R	B

En aquesta sopa de lletres hi heu de trobar un mínim de 20 noms de plantes típiques dels nostres boscos.

Algú dels alumnes més grans de la nostra ZER us hi pot ajudar...

ENTRETENIMENTS

Els alumnes d'Educació Infantil de la ZER han d'anar al zoo. ¿Saps trobar el camí per tal que hi puguin arribar?

Aquí teniu quatre fotos de quan els mestres itinerants d'aquest curs a la ZER eren un xic més joves. Quin és quin?

